

CORNELIU LEU

SCRISOARE DESCHISĂ DOMNULUI KELEMEN HUNOR

SAU CE MAI EXISTĂ ÎNTRE CONFRATE ȘI CONCETĂȚEAN?

Este vorba, Domnule Ministru, sau Domnule Președinte, de un confrate al Dumneavoastră scriitor mai bătrân care semnează aceste rânduri, dar și de concetățeanul Dumneavoastră, de asemenea mai bătrân, a cărui inimă dăruită limbii române și nevoii ei de afirmare nu a găsit nici o alinare ci, dimpotrivă, mai multă durere și suspin pe parcursul ministeriatului la care renunțați astăzi. Așa că, între condiția de modest confrate și cea de egal concetățean care Vă sunt, există, în ori ce caz, această dată de 1 august 2014 când, toată țara V-a asculta declarațiile publice prin care Vă încheiați mandatul de Ministru al Culturii și cel de Vice Prim-ministru al Guvernului. Vice Prim-ministru, exact pentru aceste probleme culturale spirituale și de afirmare ale României în care trăim cu toții și cu tot respectul unii pentru alții.

Ca să intru direct în subiect, fiind implicat de mulți ani de zile în eforturile de a stabili în mod statornic o Sărbătoare a Limbii Române care să ne unească pe toți vorbitorii ei și pe toți creatorii spiritualității ei, am pledat cu perseverență pentru legiferarea Zilei Limbii Române dar, în același timp, alături de toți oamenii, publicațiile, instituțiile și organizațiile societății civile care m-au sprijinit, am organizat manifestări vreme de ani de zile, până când, în aprilie trecut a fost promulgată Legea 53/2013. Ba chiar și după această promulgare, întrucât nu existau instrucțiuni de aplicare, iar oficialitățile refuzau birocratic să se angajeze, tot împreună cu organizațiile societății civile, cu susținerea din presă și a autorităților locale de simțire patriotică, spre cinstirea acestei Legi, am organizat anul trecut multe manifestări în localitățile țării și o amplă manifestare centrală pe Valea Prahovei, aflată în legătură internet cu organizații culturale ale românilor de pretutindeni și în legătură sufletească directă cu participanții care au venit de peste granițe spre a sărbători cu noi evenimentul. Un eveniment al cărui cântec, devenit imn, dumneavoastră ca poet nu puteți să nu-l apreciați: „*Ne cheamă Sfînxul din Carpați / Să fim alături frați cu frați / În miezul țării noastre sfânt / La ceas de mare legămînt!*”...

Dar, nu numai ca poet, stimate confrate Kelemen Hunor, ci și ca Ministru al Culturii în două dintre guvernele României, sunt convins că apreciați ținuta cultural-patriotică prin care acest imn lansat de noi consacră un asemenea eveniment de importanță națională: „...*Cu sufletele-alăturați, / De-aici spre patru zări zburăți / Spre frații ce-n străin pământ, / Țin rădăcina prin cuvânt / Și-ntinse aripi ce vâslesc / Spre tot ce-i graiul românesc. / Spre tot ce-avem mai bun, mai sfânt / Clădit și-n piatră și-n cuvânt. / Cuvântul românesc, rostit / În slujbe*

de altar sfințit / Prin nobili ctitori, mari bărbați, / Eroii noștri legendari, / Semeți, viteji, cu brațe tari, / Încununați / Cu creste de Carpați!”...

Iar, ca om care ați dat dovada răspunderii ce V-a făcut să demisionați din ambele înalte funcții guvernamentale pentru a candida la cea supremă, de prim și mare fiu al României, ales în fruntea patriei noastre străbune spre a-i garanta progresul și spiritualitatea, cultivând idealul dintotdeauna al românilor, iarăși nu se poate să nu vibrați la o chemare precum aceasta care evocă tocmai funcția pentru care vreți să candidați: „*Ne cheamă Sfînxul din Bucegi, / Simbol de voievozi și regi / Ce-aici românii i-au avut / Din cel mai depărtat trecut! / Pe munții românești urcați / Sub semnul magic din Carpați, / Pecete-adâncă, din bătrâni / Peste suflarea de români.*”...

Sunt sentimente sincere și firești pe care dumneavoastră, ca poet, nu aveți cum să nu le înțelegeți; și, dacă ar fi vorba doar de afinitățile noastre literare, chiar mi-aș exprima speranța că le veți traduce cu toată măiestria Dumneavoastră poetică, pentru a le face cunoscute și-n alte limbi.

Dar, cum spuneam la început, prin faptul că nu suntem doar confrăți, ci și concetățeni - eu unul de rînd, Dumneavoastră înalt demnitar - decizia Vă aparține. Așa cum anul trecut a aparținut unui ministru de penibilă amintire, a cărui miopie politică ne-a lipsit de orice sprijin. Din fericire, acest cântec nu a răsunat în gol: chemarea lui a adunat zeci de mii de oameni, iar versurile lui s-au cântat în toate localitățile și comunitățile românești care au pus în aplicare legea, înainte de a o face Guvernul, multe ministere motivând că nu există norme de aplicare. Așa că, pe lângă organizarea manifestărilor de anul trecut doar cu sprijinul societății civile, am străduit până ce Parlamentul a luat încă o măsură legislativă: Legea 290 / 2013 apărută în Monitorul Oficial din 14 noiembrie, care prevede: „**Art.II.- În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Ministerul Culturii va elabora normele de punere în aplicare a Legii 53/2013 privind instituirea Zilei Limbii Române, astfel cum a fost completată prin prezenta Lege**”.

Din păcate, iubite confrate și concetățean Kelemen Hunor, de la 14 noiembrie 2013 până astăzi au trecut 261 de zile iar aceste norme nu există, fiind blocate pe parcursul întregului Dumneavoastră Ministeriat. Pentru că, în iarna trecută, antecesorul Dumneavoastră în fotoliul de ministru a luat în considerație memoriul pe care i l-am adresat în legătură cu această nouă Lege și l-a dat în lucru Direcției de Politici Culturale care, la 13 februarie 2014, cu adresa nr.532, chiar ne-a solicitat sugestii cu care să completeze proiectul de act normativ, pe care a început a-l alcătui astfel, spre a fi supus aprobării. Iar această aprobare Vă revenea Domniei Voastre, care tocmai reajungeați în fruntea Ministerului Culturii.

Ei bine, iată că ați petrecut mai multe luni în fruntea aceluși ministru, perioadă în care demersul a rămas blocat, cu toate că, în calitate de Vice Prim-ministru care girați întregul sector, nu se poate să nu vă fi ajuns pe masa de decizie și un alt memoriu, pe care l-am adresat Primului Ministru în legătură cu manifestările proiectate pentru anul 2014. Proiecte ce se pot realiza mai ales dacă intră în funcțiune respectivele norme de aplicare.

Nefericirea a fost că ele au rămas blocate la ministerul pe care cu onoare îl conduceați. Iar astăzi, printre declarațiile făcute de Domnia Voastră în legătură cu noul ministru pe care îl propuneți, nu am văzut măcar vreo intenție de a-i lăsa lui, în continuare, această îndatorire, cu toate că termenul limită prevăzut prin Lege este depășit, dacă calculăm bine, cu 171 de zile, iar noi intrăm în luna în care, tot prin Lege, Ziua Limbii Române urmează a fi sărbătorită cât se poate de oficial.

Întrebarea care se pune este: **„În ce mod se va face această sărbătorire dacă, abuziv, ministerul pe care l-ați condus, nu și-a îndeplinit obligația legală de a elabora normele de aplicare?!”**

Desigur, noi, societatea civilă, alături de confrății din presă, de instituțiile și autoritățile locale conduse cu simțire patriotică, vom face aceasta și vă spun foarte clar de ce: 1. Pentru adevărurile istorice despre devenirea, ființa și cultura noastră care se atestă prin limbă; 2. Pentru cinstirea viziunii poezilor și cărturarilor noștri care au cântat întotdeauna „*Limba ce-o vorbim*”; 3. Pentru că multe țări ale lumii au o zi în care își cinstesc ființa națională tocmai prin expresia ei în limba națională și, chiar în jurul nostru Turcia și Ungaria sunt un exemplu în acest sens; iar generozitatea recentelor fonduri puse la dispoziție de Putin pentru propagarea limbii ruse în lume, demonstrează chiar mai mult decât atât. 4. Pentru că, dintre toate țările europene care au suferit de pe urma pactului Ribbentrop-Molotov și a Zidului Berlinului și chiar dintre țările lumii, în afară de coreenii care pretind că o fac din proprie voință, suntem singurii care am rămas împărțiți în două state, limba fiind liantul cel mai puternic pentru a ne ține împreună într-o cultură comună. Adică, spre deosebire de alții, limba ne este și salvarea de la pieire ca națiune.

Dumneavoastră, care vă pregătiți acum să Vă puneți candidatura la președinția acestei țări, nu aveți cum neglija idealul ei de unire care dănuie dintotdeauna și nu se poate stinge vreodată; așa că orice soluție în această direcție, chiar și paleativul unității prin limbă și trăirii sentimentului de comunitate prin limbă, provin din vrerea acestui popor pe care Vă pregătiți să-l conduceți. Și, dacă doriți într-adevăr să-l conduceți, desigur că n-o faceți spre a-l conduce iar într-o fundătură, ca și inconștiența egolatră a actualului președinte!

Noi vom face și anul acesta tot ce ne stă în putință. Ne vom înarma cu gândul că „*Ne cheamă Sfînxul din Carpați / Să fim alături frați cu frați...*” și, nepărat, VOM FI!... Vom fi alături și vom sărbători cu toate forțele noastre de societate civilă această Zi a Limbii care ne face părtași la o cultură, o spiritualitate și o civilizație comună, adică exact arealul pe care îl ocupa fosta Dumneavoastră funcție de Vice Prim-ministru al Guvernului căruia mereu noi i-am adresat rugăminți rămase fără răspuns. Vom realiza cum vom putea mai bine și cu mai multă forță intelectuală toate manifestările la care ne-am angajat sau spre care ne îndeamnă sufletul. Pentru că noi afirmăm un lucru pe care conștiința Dumneavoastră de scriitor nu poate să nu-l aprecieze cu sensibilitate, susținându-l și prin glas de poet și prin discurs de politician benign acestei țări: „... *Și să rămânem veșnic frați / Bând apa vie din Carpați, / Aici, la Sfînxul din Bucegi, / Unde-am avut preoți și regi. / Și o Credință am avut / Din veac de mare început; / Iar nimănui n-am făcut rău, / Crezând în Bunul Dumnezeu / Care, cu noi, Va fi mereu! / Va fi mereu!*”...

Da: Înarmați cu o asemenea simțire la care V-am dori părtaș, noi vom asigura și anul acesta sărbătorirea, chiar și fără ajutor oficial. Dar e normal, oare, ca Statul, Guvernul, să nu facă nimic, în ciuda faptului că există două legi, promulgate una după alta, tocmai spre a impulsiona avântul civic prin care Țara își asumă o asemenea sărbătoare, chiar dacă unii încearcă să o saboteze?!

Din acest motiv, stimate confrate și concetățean Kelemen Hunor, am ascultat cu sufletul la gură, atât motivația demisiei Domniei Voastre, cât și gândurile adresate înlocuitorului pe care Vi-l propuneți, tocmai în speranța de a găsi și un asemenea îndemn către el. Dar nu am găsit, la fel cum, pe toată durata ultimului Dumneavoastră mandat ministerial, măsurile începute de antecesorul Dumneavoastră au fost stopate.

Și, zău, mă mir cum, în aceste condiții, mai puteți să Vă doriți a fi candidat la Președinția României!...

Nu Vă acuz; V-am spus că V-am urmărit cu atenție: Ați fost modest ca pretenții și V-ați motivat candidatura numai sub semnul frivolului joc politic: „De a putea pune condiții în turul doi, celui pe care să-l susțineți mai departe”.

Dar la întrebarea „pe cine veți susține?” ați avut, iarăși, un răspuns franc: „Nu dau nimănui cec în alb; vom negocia”...

Ce veți negocia, Domnule Hunor, ca să-l susțineți, la modul mercenar pe viitorul președinte? ... Ce altceva veți putea negocia decât, iarăși, niște posturi de miniștri?!... Veți negocia și, sunt convins că, prin șantajul care stă la baza compromisului politic, veți obține iarăși Ministerul Culturii.

Da; îl veți obține. Politicienii noștri se consideră deștepți dacă țin pentru ei ministerele economice, de la care pot stoarce; și negociază cu alții ministere menite să producă altceva decât bani: Viitorul spiritual al țării, cel educațional sau cel al sănătății publice, s-a dovedit a nu conta pentru ei. Acesta este un adevăr pe care Dumneavoastră îl știți și, de asta, vreți să negociați. Poate numai, dacă nu aveți alt interes: Acela de a se bloca în continuare asemenea inițiative de afirmare națională, de importanța cărora se vede că nu sunt conștienți contemporanii Dumneavoastră din viața politică.

Îmi pare rău, Domnule Kelemen Hunor: Miza e prea mică!... Ar fi mai loial din partea Dumneavoastră să nu candidați. Să nu terfeliți cu asemenea calcule meschine ideea, totuși încurajatoare pentru români: Cea de a-și alege un alt fel de președinte!

1 august 2014